

การวิเคราะห์ข้อมูลและการอธิบายผลการวิจัย

ในบทที่ 4 นี้ผู้วิจัยจะบอกกล่าวถึงหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. ภาพรวมของสมมติฐานของการวิจัย
2. การกระจายของแบบสอบถาม
3. ผลของการทดสอบสมมติฐานในการวิจัยจากข้อมูลของแบบสอบถาม

1. ภาพรวมของสมมติฐานของการวิจัย

ดังที่ได้กล่าวแล้วในบทที่ 1 ว่า การศึกษาเปรียบเทียบสมรรถนะของพรรคการเมืองไทยในการสนองตอบความต้องการของประชาชนในช่วงสมัยของรัฐบาลพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ชุดที่ 1 นี้ มีดังนี้คือ "สมรรถนะของพรรคการเมืองในการสนองตอบความต้องการของประชาชน (ตัวแปรตาม) อาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากปัจจัยหลายประการ (ตัวแปรต้น) คือ ภูมิหลังของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละพรรค การวัดองค์การของพรรคการเมืองจำนวนสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้ง และสถานภาพการเป็นพรรครัฐบาลหรือพรรคฝ่ายค้าน" หรืออาจกล่าวได้ว่า ตัวแปรต้นหรือปัจจัยในด้านต่าง ๆ 4 ด้าน ดังที่กล่าวจะมีผลต่อตัวแปรตาม หรือสมรรถนะของพรรคการเมืองไทยหรือไม่อย่างไร และอาจแยกสมมติฐานแต่ละข้อได้ดังนี้

1.1 ภูมิหลังของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตัวแปรต้น)

ในส่วนของสมมติฐานข้อนี้จะศึกษาดูว่าภูมิหลังของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตัวแปรต้น) มีผลต่อสมรรถนะของพรรคการเมือง (ตัวแปรตาม) ในด้านต่าง ๆ 3 ด้าน (ได้แก่ ในด้านการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมายใด ในด้านความสัมพันธ์ ผลของการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมาย และในด้านของการใช้เวลา หรือความพยายามในการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมายว่ามีผลเป็นอย่างไร

โดยที่ภูมิหลังของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาจากด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. จังหวัด (ภาค) ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับเลือกตั้ง
2. จำนวนสมัยที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับเลือกตั้ง
3. สมัยที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับเลือกตั้งติดต่อกันหรือเว้นระยะ
4. ภูมิลาเนา
5. อายุ
6. เพศ
7. ศาสนา
8. สถานภาพการสมรส
9. อาชีพบิดา
10. การศึกษา
11. การดำรงตำแหน่งในพรรค
12. การได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมาธิการรัฐสภา
13. การดำรงตำแหน่งทางการเมือง

1.2 การจัดองค์กรของพรรคการเมือง (ตัวแปรต้น)

ในส่วนของสมมุติฐานข้อนี้จะศึกษาว่า การจัดองค์กรของพรรคการเมือง (ตัวแปรต้น) มีผลต่อสมรรถนะของพรรคการเมือง (ตัวแปรตาม) ในด้านต่าง ๆ 3 ด้าน (ได้แก่) ในด้านการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมายใด ในด้านความสัมพันธ์ของการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมาย และในด้านของการใช้เวลาหรือความพยายามในการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมาย) ว่ามีผลเป็นอย่างไร โดยที่การจัดองค์กรของพรรคการเมืองจะพิจารณาจากด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การรวมอำนาจหรือกระจายอำนาจโดยพิจารณาจากการที่พรรคการเมืองมีหรือไม่มีสาขาพรรค
2. การมีหรือไม่มีวินัย

3. การลงโทษหรือไม่ลงโทษทางวินัย
4. การมีหรือไม่มี การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบภายในพรรค

1.3 จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละพรรคที่ได้รับเลือกตั้ง (ตัวแปรต้น)

สมมุติฐานข้อนี้จะศึกษาว่า จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละพรรคที่ได้รับเลือกตั้ง (ตัวแปรต้น) จะมีผลต่อสมรรถนะของพรรคการเมือง (ตัวแปรตาม) ในด้านต่าง ๆ 3 ด้าน (ในด้านการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมายใด ในด้านความสัมพันธ์ผลของการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมาย และในด้านของการใช้เวลา หรือความพยายามในการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมาย) ว่ามีผลเป็นอย่างไร

1.4 สถานภาพการเป็นพรรครัฐบาลหรือพรรคฝ่ายค้าน (ตัวแปรต้น)

สมมุติฐานข้อนี้จะศึกษาว่าสถานภาพของพรรคการเมืองในการเป็นพรรครัฐบาลหรือพรรคฝ่ายค้าน (ตัวแปรต้น) จะมีผลต่อสมรรถนะของพรรคการเมือง (ตัวแปรตาม) ในด้านต่าง ๆ 3 ด้าน (ด้านการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมายใด ด้านความสัมพันธ์ผลของการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมายและด้านของการใช้เวลา หรือความพยายามในการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมาย) ว่ามีผลเป็นอย่างไร

จากที่กล่าวมาข้างต้น เป็นการกล่าวให้เห็นถึงภาพรวมของสมมุติฐานในการวิจัยของเรื่องนี้ ให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง ก่อนที่จะนำไปสู่ผลของการวิจัยที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม สำหรับในส่วนต่อไปที่จะกล่าวถึงคือ ในส่วนของการกระจายของคำตอบแบบสอบถาม

2. การกระจายของคำตอบแบบสอบถาม ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่าการกระจายของคำตอบแบบสอบถามตามมิติต่าง ๆ จะประกอบด้วยสิ่งดังต่อไปนี้คือ (1) การกระจายของคำตอบแบบสอบถามของสมรรถนะของพรรคการเมืองในการสนองตอบความต้องการของประชาชน (2) ภูมิหลังของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละพรรค (3) การจัดองค์กรของพรรคการเมือง (4) จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละพรรคที่ได้รับเลือกตั้ง และ (5) สถานภาพของการเป็นพรรครัฐบาลหรือพรรคฝ่ายค้าน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 การกระจายของแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของพรรคการเมืองในการสนองตอบความต้องการของประชาชน สมรรถนะของพรรคการเมืองในการสนองตอบความต้องการของประชาชน พิจารณาจากมิติ 4 มิติ กล่าวคือ (1) มิติพรรคการเมืองสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมายใด (2) มิติสัมฤทธิ์ผลของการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมาย (3) มิติการใช้เวลาหรือความพยายามในการตอบสนองความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมาย และ (4) มิติความภูมิใจมากที่สุดในการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งการกระจายของคำตอบแบบสอบถามตามมิติดังกล่าวปรากฏในตารางที่ 11-15 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถามแยกตามมิติพรรคการเมืองสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมายใด

พรรคสนองตอบความต้องการของใคร	ความถี่	ร้อยละ
(1) สนองตอบความต้องการของพรรคตนเอง (ต่ำ)	26	26.0
(2) สนองตอบความต้องการของผู้อื่น (สูง)	74	74.0
รวม	100	100

จากตารางข้างต้นจะเห็นว่าพรรคการเมืองสนองตอบความต้องการของผู้ใช้นั้นมากกว่าสนองตอบความต้องการของพรรคตนเอง ซึ่งนับเป็นนิมิตรหมายที่ดี หากพิจารณาจากมติพรรคการเมืองสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมาย

ตารางที่ 11 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถามแยกตามมติสัมฤทธิ์ผลของการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมาย

สัมฤทธิ์ผลของการสนองตอบความต้องการ	ความถี่	ร้อยละ
(1) ต่ำ	19	24.7
(2) ปานกลาง	41	53.2
(3) สูง	17	22.1
รวม	77	100

หมายเหตุ ไม่ตอบ = 23 ราย

จากตารางข้างต้นจะเห็นว่าหากพิจารณาจากมติสัมฤทธิ์ผลของการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมายแล้ว สัมฤทธิ์ผลของการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมายของพรรคการเมืองอยู่ในระดับปานกลางและค่อนข้างไปทางระดับต่ำ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถามแยกตามมิติของการใช้เวลาหรือความพยายามในการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมาย

ระดับการใช้เวลาหรือความพยายาม	ความถี่	ร้อยละ
(1) น้อย	17	18.5
(2) ปานกลาง	47	51.1
(3) มาก	28	30.4
รวม	92	100

หมายเหตุ ไม่ตอบ = 8 ราย

จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่า หากพิจารณาจากมิติการใช้เวลาหรือความพยายามในการสนองตอบความต้องการของประชากรเป้าหมายแล้ว จะเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลางและโน้มเอียงไปทางระดับมาก

จากตารางที่ 11-13 จะเห็นได้ว่าเป็นการพิจารณาสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมายของพรรคการเมือง โดยพิจารณาจากแต่ละมิติหรือระดับคุณภาพ อย่างไรก็ตาม เมื่อนำเอามิติในตารางที่ 11-13 มารวมกันเข้า ก็จะได้พบเช่นเดียวกันว่า สมรรถภาพของพรรคการเมืองในการสนองตอบความต้องการของกลุ่มเป้าหมายในแง่มหภาค จะอยู่ในระดับปานกลาง ดังปรากฏในตารางที่ 14 ข้างล่างนี้

ตารางที่ 13 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถาม แยกตามมิติการสนองตอบความต้องการ
 ของประชาชนในระดับมหภาค

ระดับสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของ ประชากรกลุ่มเป้าหมายในระดับมหภาค	ความถี่	ร้อยละ
(1) ต่ำ	19	26.1
(2) ปานกลาง	35	47.8
(3) สูง	19	26.1
รวม	73	100

หมายเหตุ ไม่ตอบ = 27 ราย

จากตารางข้างต้น จะเห็นว่าหากพิจารณาจากระดับมหภาค การสนองตอบความต้องการ
 ของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยพัชยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถามแยกตามมิติความภูมิใจมากที่สุดใน
โครงการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมาย

โครงการที่ภูมิใจมากที่สุด	ความถี่	ร้อยละ
(1) ที่ดินทำกิน/ปฏิรูปที่ดิน/เลี้ยงสัตว์	7	7.7
(2) สลัม/ชุมชนแออัด	1	1.1
(3) อาหารกลางวันเด็กนักเรียน	1	1.1
(4) สร้างโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา	7	7.7
(5) สิ่งแวดล้อม	2	2.2
(6) สร้างเขื่อน/ชลประทาน/แหล่งน้ำ	14	15.4
(7) แก้ไขกฎหมาย/ให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมาย	6	6.6
(8) สาธารณูปโภค	19	20.8
(9) ความเป็นธรรม/คุ้มครองผู้บริโภค	5	5.5
(10) ประกันสินค้าทางการเกษตร	2	2.2
(11) พัฒนาชุมชน/เยาวชนสัมพันธ์	2	2.2
(12) คุณภาพชีวิต/อับคักย/การกีฬา/ฝึกอาชีพ	14	15.4
(13) สาธารณสุข	6	6.6
(14) พัฒนาทางการเมือง	4	4.4
(15) เศรษฐกิจ	1	1.1
รวม	91	100

หมายเหตุ ไม่ตอบ = 9 ราย

จากตารางข้างต้นจะ เห็นได้ว่าโครงการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่ม เป้าหมายที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรภูมิเ้ามากที่สุดได้แก่โครงการที่เกี่ยวกับสาธารณูปโภค การสร้าง เชื้อนชลประทานและแหล่งน้ำ คุณภาพชีวิต การปฏิรูปที่ดิน และการศึกษา เป็นต้น

2.2 การกระจายของคำตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับภูมิหลังของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ภูมิหลังของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พิจารณาจาก 12 มิติ คือ ภาคที่ได้รับเลือกตั้ง จำนวน สมัยที่ได้รับเลือกตั้ง การต่อเนื่องหรือเว้นระยะสมัยที่ได้รับเลือกตั้ง ภูมิลำเนา อายุ เพศ ศาสนา สถานภาพการสมรส อาชีพบิดา ระดับการศึกษา ตำแหน่งในพรรค ตำแหน่งในรัฐสภา ตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งรายละเอียดของการกระจายคำตอบของแบบสอบถามตามมิติดังกล่าว ปรากฏในตารางที่ 16-28

ตารางที่ 15 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถามแยกตามมิติภาคที่สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรได้รับเลือกตั้ง

ภาค	ความถี่	ร้อยละ
(1) ภาคกลาง	41	41.8
(2) ภาคเหนือ	13	13.3
(3) ภาคใต้	18	18.4
(4) ภาคตะวันออก	4	4.1
(5) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	22	22.4
รวม	98	100

หมายเหตุ ไม่ตอบ = 2 ราย

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ที่การศึกษาได้รับการเลือกตั้งมาจากภาคกลางมากที่สุด ติดตามด้วยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคเหนือ และภาคตะวันออกตามลำดับ

ตารางที่ 16 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากจำนวนสมัยที่ได้รับเลือกตั้ง

จำนวนสมัยที่ได้รับเลือกตั้ง	ความถี่	ร้อยละ
(1) 1 สมัย	28	28.2
(2) 2 สมัย	18	18.2
(3) 3 สมัย	21	21.2
(4) 4 สมัย	12	12.2
(5) 5 สมัย	10	10.1
(6) มากกว่า 5 สมัย	10	10.1
รวม	99	100

หมายเหตุ ไม่ตอบ = 1 ราย

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ตอบแบบสอบถามได้รับเลือกตั้งเพียง 1 สมัยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ผู้ที่ได้รับเลือกตั้ง 3 สมัย 2 สมัย 4-5 สมัย และมากกว่า 5 สมัยตามลำดับ

ตารางที่ 17 แสดงการกระจายของคำตอบของแบบสอบถามโดยพิจารณาจากความต่อเนื่อง
หรือเว้นระยะสมัยที่ได้รับการเลือกตั้ง

ความต่อเนื่องหรือเว้นระยะสมัยที่ได้รับการเลือกตั้ง	ความถี่	ร้อยละ
(1) ต่อเนื่อง	53	70.7
(2) เว้นระยะ	22	29.3
รวม	75	100

หมายเหตุ ไม่ตอบ = 25 ราย

จากตารางข้างต้นจะเห็นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่หรือร้อยละ 70.7 ได้รับเลือกตั้งมาอย่างต่อเนื่องหรือทุกสมัย ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักการเมืองของไทยเริ่มมีลักษณะ เป็นวิชาชีพมากขึ้นสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเหล่านี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากภูมิภาคเดิม

ภูมิภาคเดิม	ความถี่	ร้อยละ
(1) ภาคกลาง	50	50.0
(2) ภาคเหนือ	10	10.0
(3) ภาคใต้	17	17.0
(4) ภาคตะวันออก	5	5.0
(5) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	18	18.0
รวม	100	100

จากตารางข้างต้นจะ เห็นได้ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีภูมิภาคอยู่ในภาคกลาง รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคเหนือ และ ภาคตะวันออกตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากอายุ

อายุ	ความถี่	ร้อยละ
(1) 25-35 ปี	14	14.0
(2) 36-46 ปี	25	25.0
(3) 47-57 ปี	40	40.0
(4) 58-68 ปี	18	18.0
(5) สูงกว่า 68 ปี	3	3.0
รวม	100	100

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ตอบแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากอายุ จะพบว่าส่วนใหญ่อายุระหว่าง 47-57 ปี มากที่สุด รองลงมาได้แก่ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-46 ปี, 58-68 ปี, 25-35 ปี ตามลำดับ และผู้ที่มีอายุสูงกว่า 68 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากเพศ

เพศ	ความถี่	ร้อยละ
(1) ชาย	93	93.0
(2) หญิง	7	7.0
รวม	100	100

จากตารางข้างต้น จะเห็นว่า หากพิจารณาจากเพศของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นชายหรือร้อยละ 93 และที่เหลือเป็นเพศหญิง หรือร้อยละ 7 ถ้าคิดเป็นสัดส่วน ระหว่างชาย : หญิง เท่ากับ 13.1

ตารางที่ 21 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากศาสนา

ศาสนา	ความถี่	ร้อยละ
(1) พุทธ	96	96.0
(2) คริสต์	1	1.0
(3) อิสลาม	3	3.0
รวม	100	100

จากตารางข้างต้น จะเห็นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามนับถือศาสนาพุทธมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96 ส่วนผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์และอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 1 และร้อยละ 3 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	ความถี่	ร้อยละ
(1) โสด	7	7.1
(2) สมรสแล้ว	87	87.9
(3) หย่า	4	4.0
(4) หม้าย	1	1.0
รวม	99	100

หมายเหตุ ไม่ตอบ = 1 ราย

จากตารางข้างต้น จะเห็นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นิยมสมรสแล้วคิดเป็นร้อยละ 87.9 รองลงมาได้แก่ ผู้ที่เป็นโสด ร้อยละ 7.1 หย่าคิดเป็นร้อยละ 4 และเป็นหม้ายน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากอาชีพของบิดา

อาชีพบิดา	ความถี่	ร้อยละ
(1) ข้าราชการพลเรือน	18	18.0
(2) ทหาร	3	3.0
(3) ตำรวจ	1	1.0
(4) พ่อค้า/นักธุรกิจ	30	30.0
(5) นักการเมือง	12	12.0
(6) ชาวนา	12	12.0
(7) ชาวไร่	-	-
(8) ชาวสวน	5	5.0
(9) ป่าไม้	1	1.0
(10) ประมง	1	-
(11) บุคคลวิ	-	-
(12) กรรมกร	-	-
(13) ผู้รับเหมาก่อสร้าง	2	2.0
(14) เหมืองแร่	-	-
(15) ทํานานในสำนักงาน	1	1.0
(16) ช่าง	1	1.0
(17) อื่น ๆ	13	13.0
รวม	100	100

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มากจากครอบครัวพ่อค้าหรือนักธุรกิจ และข้าราชการพลเรือนซึ่งข้อมูลตรงกับที่สื่อมวลชนและหลายฝ่ายมีความหวังไว้ว่า พ่อค้าและนักธุรกิจที่เข้ามาเป็นตัวแทนของประชาชน มีจุดมุ่งหมายเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของตนและพวกพ้อง

ตารางที่ 24 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
(1) ประถมศึกษา	2	2.0
(2) มัธยมศึกษา	17	17.0
(3) ปวช.	3	3.0
(4) ปวส.	3	3.0
(5) ปริญญาตรี	44	44.0
(6) ปริญญาโท	13	13.0
(7) ปริญญาเอก	9	9.0
(8) อื่น ๆ	9	9.0
รวม	100	100

จากตารางข้างต้น จะเห็นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งนับว่าเป็นนิมิตหมายที่ดีของการเมืองไทย จะได้ผู้แทนราษฎรที่มีความรู้ความสามารถมาใช้ประชาชนและชาติบ้านเมืองต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากตำแหน่งภายในพรรค

ตำแหน่งภายในพรรค	ความถี่	ร้อยละ
(1) หัวหน้าพรรค	2	7.1
(2) รองหัวหน้าพรรค	10	35.7
(3) เลขานุการพรรค	2	7.1
(4) รอง เลขานุการพรรค	8	28.6
(5) โฆษกพรรค	1	3.6
(6) รองโฆษกพรรค	2	7.1
(7) เทร่ญญิก	2	7.1
(8) นายทะเบียน	1	3.6
รวม	28	100

หมายเหตุ ไม่ตอบ = 72 ราย

จากตารางข้างต้นจะเห็นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่ง รองหัวหน้าพรรคและรอง เลขานุการพรรค

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากตำแหน่งในรัฐสภา

ตำแหน่งในรัฐสภา	ความถี่	ร้อยละ
(1) กรรมการพรรค	3	3.6
(2) กรรมการเศรษฐกิจ	4	4.8
(3) กรรมการงบประมาณ	10	11.9
(4) กรรมการแรงงาน	4	4.8
(5) กรรมการคมนาคม	6	7.1
(6) กรรมการการศึกษา	6	7.1
(7) กรรมการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน	3	3.6
(8) กรรมการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว	4	4.8
(9) กรรมการการเงินการคลัง	6	7.1
(10) กรรมการการปกครอง	4	4.8
(11) กรรมการอุตสาหกรรม	4	4.8
(12) กรรมการสังคมและการกีฬา	3	3.6
(13) กรรมการกิจการรัฐสภา	6	7.1
(14) กรรมการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	3	3.6
(15) กรรมการปลูกป่าเอกชน	1	1.2
(16) กรรมการต่างประเทศ	6	7.1
(17) กรรมการตรวจรายงานการประชุม	1	1.2
(18) กรรมการเกษตรและสหกรณ์	5	6.0
(19) กรรมการแก้ไขรัฐธรรมนูญ	1	1.2
(20) กรรมการสตรีและเยาวชน	3	3.6
(21) กรรมการแก้ไขปัญหาภาคใต้	1	1.2
รวม	84	100

หมายเหตุ ไม่ตอบ = 16 ราย

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่
 ดำรงตำแหน่ง เป็นกรรมาธิการงบประมาณ กรรมาธิการคมนาคม กรรมาธิการการศึกษา
 กรรมาธิการการต่างประเทศ และ กรรมาธิการกิจการรัฐสภา

ตารางที่ 27 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากตำแหน่งทางการเมือง

ตำแหน่งทางการเมือง	ความถี่	ร้อยละ
(1) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี	6	11.8
(2) รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	1	2.0
(3) เลขานุการรัฐมนตรี	9	17.6
(4) ประธานสำนักนายกรัฐมนตรี	8	15.7
(5) ประธานที่เลขาธิการนายกรัฐมนตรี	4	7.8
(6) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง	8	15.7
(7) ที่ปรึกษารัฐมนตรี	2	3.9
(8) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี	5	9.8
(9) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง	4	7.8
(10) รองประธานที่ปรึกษารัฐมนตรี	1	2.0
(11) รองโฆษกรัฐบาล	1	2.0
(12) เลขานุการประธานสำนักนายกรัฐมนตรี	2	3.9
รวม	51	100

หมายเหตุ ไม่ตอบ = 49 ราย

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่
 ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็น เลขานุการรัฐมนตรี ประจักษ์นักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่า
 การกระทรวง และ ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีตามลำดับ

2.3 การกระจายของคำตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดองค์การของพรรคการเมือง

การจัดองค์การของพรรคการเมืองพิจารณาจาก 5 มิติ คือ มิติการรวมอำนาจ
 หรือกระจายอำนาจในแง่ของการมีหรือไม่มีสาขาพรรค มิติการกระจายอำนาจทั่วถึงหรือไม่
 ทั่วถึง มิติความมีวินัยหรือไม่มีวินัย มิติการลงโทษหรือไม่ลงโทษของวินัย มิติของการมีหรือไม่มี
 แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบภายในพรรค ซึ่งรายละเอียดการกระจายของคำตอบแบบสอบถาม
 โดยพิจารณาจากมิติตั้งที่ได้กล่าวได้แสดงไว้ในตารางที่ 29-35 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 28 การกระจายของคำตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากมิติของการรวมอำนาจหรือ
 กระจายอำนาจในแง่ของการมีหรือไม่มีสาขาพรรค

การมีหรือไม่มีสาขาพรรค	ความถี่	ร้อยละ
(1) ไม่มีสาขาพรรค (รวมอำนาจ)	36	37.1
(2) มีสาขาพรรค (กระจายอำนาจ)	61	62.9
รวม	97	100

หมายเหตุ ไม่ตอบ = 3 ราย

จากตารางข้างต้น จะเห็นว่าพรรคการเมืองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ตอบแบบ
 สอบถามส่วนใหญ่มีสาขาพรรคหรือมองอีกนัยหนึ่ง ได้ว่ามีการกระจายอำนาจ

ตารางที่ 29 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากมติของการกระจาย
อำนาจอย่างทั่วถึงหรือไม่ทั่วถึง

การกระจายอำนาจอย่างทั่วถึงหรือไม่ทั่วถึง	ความถี่	ร้อยละ
(1) ไม่ทั่วถึงเลย	9	9.1
(2) ไม่ทั่วถึง	21	21.2
(3) ทั่วถึง	49	49.5
(4) ทั่วถึงมาก	20	20.2
รวม	99	100

หมายเหตุ ไม่ตอบ = 1 ราย

จากตารางข้างต้น จะเห็นว่าพรรคการเมืองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ตอบ
แบบสอบถามส่วนใหญ่มีการกระจายอำนาจอย่างทั่วถึง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากมิติการมีหรือไม่มีวินัย

การมีหรือไม่มีวินัย	ความถี่	ร้อยละ
(1) ไม่มีวินัยเลย	2	2.0
(2) ไม่มีวินัย	5	5.0
(3) มีวินัย	47	47.5
(4) มีวินัยมาก	45	45.5
รวม	99	100

หมายเหตุ ไม่ตอบ = 1 ราย

จากตารางข้างต้น จะเห็นว่าพรรคการเมืองที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่ สังกัดมีวินัยถึงมีวินัยมาก

ตารางที่ 31 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากมิติการลงโทษหรือไม่ลงโทษทางวินัย

การลงโทษหรือการไม่ลงโทษทางวินัย	ความถี่	ร้อยละ
(1) ไม่ลงโทษทางวินัยเลย	1	1.0
(2) ไม่ลงโทษทางวินัย	7	7.0
(3) ลงโทษทางวินัย	72	72.0
(4) ลงโทษทางวินัยอย่างเฉียบขาด	20	20.0
รวม	100	100

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าพรรคการเมืองที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่
สังกัด มีการลงโทษทางวินัย และลงโทษทางวินัยอย่าง เฉียบขาด

ตารางที่ 32 แสดงการกระจายคำตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากมติการมีหรือไม่มีการแบ่ง
หน้าที่ความรับผิดชอบภายในพรรค

การมีหรือไม่มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบภายในพรรค	ความถี่	ร้อยละ
(1) ไม่มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบเลย	6	6.2
(2) ไม่มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ	19	19.6
(3) มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ	52	53.6
(4) มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบไว้อย่างชัดเจน	20	20.6
รวม	97	100

หมายเหตุ ไม่ตอบ = 3 ราย

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าพรรคการเมืองที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัดมีการ
แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบไว้อย่างชัดเจน

2.4 การกระจายของคำตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ของแต่ละพรรคที่ได้รับเลือกตั้ง สำหรับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้ง
นี้ ผู้วินัยได้กล่าวไว้แล้วในตารางที่ 2 (หน้า 51) กล่าวคือ พรรคที่สมาชิกได้รับเลือกตั้งมากที่สุด
คือ พรรคชาติไทย (96 คน) รองลงมาคือ พรรคประชาธิปัตย์ (48 คน) พรรคประชากรไทย
(31 คน) และพรรคพลังธรรม (14 คน) ตามลำดับ ส่วนการกระจายของคำตอบแบบสอบถาม
โดยพิจารณาแต่ละพรรคที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัดซึ่งตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ได้แสดงไว้
ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 33 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากพรรคที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัด

พรรค	ความถี่	ร้อยละ
(1) ชาติไทย	38	38.0
(2) ประชาธิปัตย์	29	29.0
(3) ประชากรไทย	23	23.0
(4) พลังธรรม	10	10.0
รวม	100	100

จากตารางข้างต้น จะเห็นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนลดหลั่นกันลงมาตามลำดับจากพรรคที่สมาชิกมากและพรรคที่มีสมาชิกน้อย

2.5 การกระจายของคำตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพความเป็นพรรคฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้านสำหรับสถานภาพของการเป็นพรรครัฐบาลหรือพรรคฝ่ายค้านนั้น ได้แสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 แสดงการกระจายของคำตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากสถานะภาพของพรรค
ที่สังกัด

สถานะภาพของพรรคที่สังกัด	ความถี่	ร้อยละ
(1) รัฐบาล	67	67.0
(2) ฝ่ายค้าน	33	33.0
รวม	100	100

จากตารางข้างต้น จะเห็นว่าสถานะภาพของพรรคที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัด
คิดเป็นสัดส่วนระหว่างพรรครัฐบาล : พรรคฝ่ายค้าน เท่ากับ 2 : 1

2.6 ปัญหาของพรรคการเมือง ปัญหาของพรรคการเมืองที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ได้
แสดงไว้ในตารางข้างล่างนี้

ศูนย์วิทยพัชรากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 แสดงปัญหาบางประการของพรรคการเมือง

ปัญหาของพรรคการเมือง	ตัวกลางเลขคณิต (x)	ความเบี่ยงเบน (S.D)
(1) ปัญหาขาดการแสวงหาประสบการณ์ เพิ่มเติม (ฝึกรอบรม)	3.07	.88
(2) ปัญหาด้านการขาดความคิดริเริ่ม	2.86	.84
(3) ปัญหาด้านการขาดแรงจูงใจในการ ทำงาน	2.48	1.1
(4) ปัญหาด้านการจัดองค์การของพรรค	2.41	.85
(5) ปัญหาเรื่องการมีระเบียบวินัยภายในพรรค	2.38	.80
(6) ปัญหาเรื่องการขาดการเตรียมคนไว้ สืบทอดตำแหน่งภายในพรรค	2.34	.83
(7) ปัญหาเรื่องการขาดแคลนภาวะผู้นำ	2.33	.74
(8) ปัญหาเรื่องการบุบบาเห็นใจความชอบ ภายในพรรค	2.19	.79
(9) ปัญหาด้านการสรรหาบุคคลไว้ลงสมัคร รับเลือกตั้ง	2.11	.82
(10) ปัญหาด้านการขาดการทำงานเป็นทีม	2.03	.80
(11) ปัญหาด้านการขาดเป้าหมายหรือ อุดมการณ์ของพรรค	2.02	.80

หมายเหตุ (1) = มีปัญหามากที่สุด ; (11) มีปัญหาน้อยที่สุด

จากตารางข้างต้นจะพบว่าปัญหาของพรรคการเมืองจากการสำรวจความคิดเห็นนี้ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง 4 พรรคการเมืองได้แก่พรรคชาติไทย พรรคประชาธิปัตย์ พรรคประชากรไทย และพรรคพลังธรรม ที่พบว่าเป็นปัญหามากที่สุดคือปัญหาทางด้านการขาดการแสวงหาประสบการณ์เพิ่มเติม (ฝึกอบรม) ปัญหาที่พบบรองลงมา คือปัญหาด้านการขาดความคิดริเริ่ม ปัญหาด้านการขาดแรงจูงใจในการทำงาน ปัญหาทางด้านการจัดองค์การของพรรค ปัญหาเรื่องการมีระเบียบวินัยภายในพรรค ปัญหาเรื่องการขาดการเตรียมคนไว้สืบทอดตำแหน่งภายในพรรค ปัญหาด้านการขาดแคลนภาวะผู้นำ ปัญหาเรื่องการบุบงาเห็นใจความชอบ ปัญหาด้านการสรรหาบุคคลไว้ลงสมัครรับเลือกตั้งและปัญหาด้านการขาดการทำงานเป็นทีม ส่วนปัญหาที่มีน้อยที่สุดคือปัญหาด้านการขาดเป้าหมายหรืออุดมการณ์ของพรรค

3. ผลของการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย

ดังที่ได้กล่าวเกี่ยวกับภาพรวมของสมมติฐานของการวิจัยของการศึกษาเรื่องนี้ไว้ในส่วนที่ 1 ของบทนั้น และการกระจายของคำตอบแบบสอบถามในส่วนที่ 2 ของบทนี้ สำหรับในส่วนที่ 3 จะกล่าวถึงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากการเก็บแบบสอบถามมาวิเคราะห์ และจะได้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ของสมมติฐานต่าง ๆ ดังนี้

3.1 ภูมิหลังของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตัวแปรต้น) กับสมรรถนะ

ของพรรคการเมืองในการสนองตอบความต้องการของประชาชน (ตัวแปรตาม)

ดังได้กล่าวมาแล้ว การสนองตอบความต้องการของประชาชนของพรรคการเมืองพิจารณาจากปัจจัยดังต่อไปนี้ คือ (1) สอนงตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมายใด (2) การสนองตอบความต้องการดังกล่าวสัมฤทธิ์ผลหรือไม่ และ (3) พรรคได้ใช้เวลาหรือ ความพยายามในการสนองตอบความต้องการมากน้อยเพียงใด ซึ่งรายละเอียดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและปัจจัยการสนองตอบความต้องการของประชาชนของพรรคการเมืองได้แสดงไว้แล้วดังตารางข้างล่าง

ตารางที่ 36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมรรถนะของพรรคการเมืองในการสนองตอบความต้องการของประชาชนในแง่ของการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมายใด

ภูมิหลัง ของสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร	สมรรถนะในการสนอง ตอบความต้องการของ ประชากรกลุ่มเป้าหมาย	สถิติ			หมายเหตุ : สมมุติฐาน มีความสัมพันธ์หรือไม่มีความ สัมพันธ์
		χ^2	df.	tau c	
(1) ภาคที่ได้รับการเลือกตั้ง		7.90*4	-		สัมพันธ์
(2) จำนวนสมัยที่ได้รับการเลือกตั้ง		-	-	0.07	ไม่สัมพันธ์
(3) ความต่อเนื่องหรือเว้นระยะสมัย ที่ได้รับการเลือกตั้ง		0.04	1	-	" "
(4) ภูมิลำเนา		7.86*4	-		สัมพันธ์
(5) อายุ		-	-	-0.12	ไม่สัมพันธ์
(6) เพศ		0.08	1	-	" "
(7) ศาสนา		1.46	2	-	" "
(8) สถานภาพการสมรส		2.57	3	-	" "
(9) อาชีพบิดา		13.10	12	-	" "
(10) ระดับการศึกษา		-	-	-0.22*	สัมพันธ์
(11) ตำแหน่งในพรรค		3.65	8	-	ไม่สัมพันธ์
(12) ตำแหน่งในรัฐสภา		6.78	20	-	" "
(13) ตำแหน่งทางการเมือง		12.82	12	-	" "

หมายเหตุ

(1)*หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5

(2) - หมายถึงไม่ได้อ่านค่าสถิตินั้น

จากตารางข้างต้นจะ เห็นได้ว่าในบรรดาตัวแปรภูมิหลัง ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง 13 ตัวแปร มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะ ของพรรคการเมืองในการสนองตอบความต้องการของประชาชนในแง่ของการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมาย 3 ตัวแปร คือภาคที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับการเลือกตั้ง ภูมิลำเนาเดิมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และระดับการศึกษาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กล่าวคือ

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างภาคที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับเลือกตั้งกับสมรรถนะ ของพรรคการเมืองในการสนองตอบความต้องการของประชาชนในแง่ของการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมายใด ซึ่งมีรายละเอียด คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการสูงสุด ได้แก่ ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองลงมา ได้แก่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้งจากภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ตามลำดับ ส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้งจากภาคกลางจะเป็นผู้ที่มีสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชนต่ำที่สุด

(2) ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับสมรรถนะของพรรคการเมืองในการสนองตอบความต้องการของประชาชนในแง่ของการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมายใด กล่าวคือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะมีสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชนสูงสุด รองลงมาได้แก่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีภูมิลำเนาอยู่ทางภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ตามลำดับ ส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง จะมีสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชนต่ำที่สุด

(3) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับสมรรถนะของพรรคการเมืองในการสนองตอบความต้องการของประชาชนในแง่ของการสนองตอบความต้องการของประชากรเป้าหมายใด กล่าวคือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีระดับการศึกษาชั้น ป.ว.ช. และ ป.ว.ส. จะมีสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชนสูงสุด รองลงมาได้แก่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา จะมีสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชนได้ต่ำที่สุด

ตารางที่ 37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมรรถนะของพรรคการเมืองในการสนองตอบความต้องการของประชาชนในแง่ของการสนองตอบความต้องการสัมฤทธิ์ผลหรือไม่

ภูมิหลังของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	สัมฤทธิ์ผลของการสนองตอบความต้องการของประชาชน	χ^2	สถิติ df.	หมายเหตุ : สมมุติฐานมีความสัมพันธ์หรือไม่มีความสัมพันธ์
(1) ภาคที่ได้รับเลือกตั้ง		4.99	8	- ไม่สัมพันธ์
(2) จำนวนสมัยที่ได้รับการเลือกตั้ง		-	-	0.20* สัมพันธ์
(3) ความต่อเนื่องหรือเว้นระยะสมัยที่ได้รับ		0.39	2	- ไม่สัมพันธ์
(4) ภูมิลำเนา		7.32	8	- " "
(5) อายุ		-	-	0.22* สัมพันธ์
(6) เพศ		1.43	2	- ไม่สัมพันธ์
(7) ศาสนา		5.33	4	- " "
(8) สถานภาพการสมรส		7.09	4	- " "
(9) อาชีพบิดา		27.18	20	- " "
(10) ระดับการศึกษา		-	-	-0.11 " "
(11) ตำแหน่งในพรรค		18.89	16	- " "
(12) ตำแหน่งในรัฐสภา		35.57	36	- " "
(13) ตำแหน่งทางการเมือง		28.12	24	- " "

หมายเหตุ (1)*หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

(2) - หมายถึง ไม่ได้อ่านค่าสถิตินั้น

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าในจำนวนตัวแปรภูมิหลังของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้ง 13 ตัวแปรนั้นมีเพียง 2 ตัวแปร เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชนในแง่ของการสัมฤทธิ์ผล ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมัยที่ได้รับการเลือกตั้งและสัมฤทธิ์ผลของการสนองตอบความต้องการของประชาชน กล่าวคือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้ง 5 สมัย จะมีสัมฤทธิ์ผลในการสนองตอบความต้องการของประชาชนสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้ง 6 สมัย 3 สมัย 2 สมัย และ 4 สมัย ตามลำดับ ส่วนผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเพียง 1 สมัย จะมีสัมฤทธิ์ผลในการสนองตอบความต้องการของประชาชนต่ำที่สุด ข้อมูลนี้แสดงว่าสัมฤทธิ์ผลของการสนองตอบความต้องการของประชาชนขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งและประสบการณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กล่าวคือ ถ้าหากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับการเลือกตั้งมากครั้ง ก็ยังมีความสามารถในการสนองตอบความต้องการของประชาชนได้ดีกว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้งน้อยสมัยกว่า

(2) ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและสัมฤทธิ์ผลของการสนองตอบความต้องการของประชาชน กล่าวคือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอายุมากกว่า 68 ปี ขึ้นไปจะมีสัมฤทธิ์ผลในการสนองตอบความต้องการของประชาชนได้สูงที่สุด รองลงมาคือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 58-68 ปี 47-57 ปี และ 25-35 ปี ตามลำดับ ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-46 ปี จะมีสัมฤทธิ์ผลในการสนองตอบความต้องการของประชาชนต่ำที่สุด กล่าวคือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอายุมากเพียงใด ก็ยังมีสัมฤทธิ์ผลในการสนองตอบความต้องการของประชาชนมากขึ้นเพียงนั้น

ตารางที่ 38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลักษณ์สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมรรถนะของพรรคการเมืองในการสนองตอบความต้องการของประชาชนในแง่ของการใช้เวลาหรือความพยายาม

ภูมิลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	การใช้เวลาหรือความพยายามในการสนองตอบความต้องการของประชาชน	x^2	สถิติ df.	สถิติ	หมายเหตุ : สมมุติฐานมีความสัมพันธ์หรือไม่มีความสัมพันธ์
(1) ภาคที่ได้รับการเลือกตั้ง		11.63	8	-	ไม่สัมพันธ์
(2) จำนวนสมัยที่ได้รับการเลือกตั้ง		-	-	-0.06	" "
(3) ความต่อเนื่องหรือเว้นระยะสมัยที่ได้รับการเลือกตั้ง		0.09	2	-	" "
(4) ภูมิลำเนา		9.44	8	-	" "
(5) อายุ		-	-	-0.06	" "
(6) เพศ		0.53	2	-	" "
(7) ศาสนา		2.89	4	-	" "
(8) สถานภาพการสมรส		8.57	6	-	" "
(9) อาชีพบิดา		26.24	24	-	" "
(10) ระดับการศึกษา		-	-	-0.20*	สัมพันธ์
(11) ตำแหน่งในพรรค		15.89	16	-	ไม่สัมพันธ์
(12) ตำแหน่งในรัฐสภา		31.69	38	-	" "
(13) ตำแหน่งทางการเมือง		23.34	24	-	" "

หมายเหตุ (1)* หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

(2) - หมายถึง ไม่ได้อ่านค่าสถิตินั้น

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าในบรรดาตัวแปรภูมิหลังของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้ง 13 ตัวแปรนั้น มีเพียงตัวแปรเดียว คือ ตัวแปรระดับการศึกษาเท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชนในแง่ของการใช้เวลาหรือความพยายาม ซึ่งเมื่อพิจารณารายละเอียดแล้วพบว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา จะใช้เวลาหรือความพยายามที่จะสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมายมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาชั้น ปวส. ปริญญาตรี ปริญญาโท ประถมศึกษา และ ปวช. ตามลำดับ ส่วนผู้ที่มีระดับการศึกษาชั้นปริญญาเอก จะใช้เวลาหรือความพยายามที่จะสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมายน้อยที่สุด

ข้อสังเกต จากการทดสอบสมมุติฐานในประเด็นนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของตำแหน่งทางการเมือง น่าที่จะมีผลต่อสมรรถนะของพรรคการเมือง เป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าการที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ตำแหน่งทางการเมือง เช่น ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี รวมทั้งรัฐมนตรีประจำกระทรวง ทบวงต่าง ๆ ซึ่งตำแหน่งทางการเมืองได้อำนาจโดยชอบธรรมโดยมีกฎหมายรองรับ ดังนั้น เมื่อมีอำนาจทางการเมืองโดยชอบธรรมดังกล่าว สามารถให้คำปรึกษาและสร้างอิทธิพล บารมีให้แก่ตนเองและพรรคการเมืองได้บ้าง ไม่น่ามากนัก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตำแหน่งที่ดำรงอยู่ และรวมทั้งลักษณะบุคลิกส่วนตัวของนักการเมืองด้วย แต่จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ตำแหน่งทางการเมือง ไม่มีผลต่อสมรรถนะของพรรคการเมืองทั้งในด้านการสนองตอบความต้องการของประชาชนกลุ่มเป้าหมายใด ด้านสัมฤทธิ์ผลของการสนองตอบตามความต้องการของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย และด้านการใช้เวลาหรือความพยายามในการสนองตอบความต้องการของประชาชน ซึ่งลักษณะดังกล่าวอาจจะสืบเนื่องมาจากในช่วงระยะเวลาของการเก็บข้อมูล เป็นช่วงของภาวะรัฐประหาร และการประกาศกฤษฎีกาปิดสภาผู้แทนราษฎร ความเกรงกลัวที่จะตอบแบบสอบถามโดยตรงไปตรงมา หรือไม่ก็เป็นการตอบแบบป้องกันตนเอง นอกจากนั้นอาจสืบเนื่องมาจากความหย่อนสมรรถภาพของแบบสอบถามที่จะหยั่งเอาข้อมูลในลักษณะเช่นนี้ได้ ด้วยเหตุผลในลักษณะดังกล่าวนี้จึงน่าจะพิดพิถันในการศึกษาลักษณะดังกล่าวนี้ อย่างละเอียดในการศึกษาวิจัย การออกแบบวิจัย การเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

3.2 การจัดองค์กรของพรรคการเมือง (ตัวแปรต้น) กับสมรรถนะของพรรคการเมืองในการสนองตอบความต้องการของประชาชน (ตัวแปรตาม)

ตารางที่ 39 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการจัดองค์กรของพรรคการเมืองและสมรรถนะของพรรคในการสนองตอบความต้องการของประชาชนในแง่ของการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมาย

การจัดองค์กร ของพรรคการเมือง	สมรรถนะในการสนองตอบ		สถิติ		หมายเหตุ : สมมุติฐาน ไม่มีความสัมพันธ์
	ความต้องการของประชากร กลุ่มเป้าหมาย		X ²	df.	
(1) ไม่มีหรือมีสาขาพรรค (รวมหรือกระจายอำนาจ)			2.95	1	สัมพันธ์
(2) กระจายอำนาจไม่ทั่วถึงหรือทั่วถึง			1.04	3	ไม่สัมพันธ์
(3) ไม่มีวินัยหรือมีวินัย			2.61	3	" "
(4) ไม่ลงโทษหรือลงโทษทางวินัย			0.82	3	" "
(5) ไม่มีหรือมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ			1.31	3	" "

หมายเหตุ (1) * หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าในบรรดาตัวแปร 5 ตัวแปรของการจัดองค์กรของพรรคการเมืองนั้น มีเพียงตัวแปรเดียว (คือ ตัวแปรไม่มีหรือมีสาขาพรรคหมายถึงการรวมหรือกระจายอำนาจ) เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชนในแง่ของการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมายใด ซึ่งเมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วพบว่าพรรคการเมืองที่มีสาขาพรรคหรือมีการกระจายอำนาจ จะมีสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชนสูงกว่าพรรคการเมืองที่ไม่มีสาขาพรรคหรือพรรคที่รวมอำนาจ

ตารางที่ 40 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดองค์การของพรรคการเมืองและสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชน ในแง่ของการสนองตอบความต้องการสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด

สัมฤทธิ์ผลของการ		สถิติ		หมายเหตุ : สมมติฐาน
การจัดองค์การ	สนองตอบความต้องการของประชาชน	X^2	df.	มีความสัมพันธ์หรือไม่มีความสัมพันธ์
(1)	ไม่มีหรือมีสาขาพรรค (รวมหรือกระจายอำนาจ)	1.22	2	ไม่สัมพันธ์
(2)	กระจายอำนาจไม่ทั่วถึงหรือทั่วถึง	7.85	6	" "
(3)	ไม่มีวินัยหรือมีวินัย	1.61	6	" "
(4)	ไม่ลงโทษหรือลงโทษทางวินัย	7.24	6	" "
(5)	ไม่มีหรือมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ	13.36*	6	สัมพันธ์

หมายเหตุ (1) * หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่า บรรดาตัวแปรของการจัดองค์การพรรคการเมืองทั้ง 5 ตัวแปรนั้น มีเพียงตัวแปรเดียว (คือ การไม่มีหรือมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ) เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะของการสนองตอบความต้องการของประชาชนในของสัมฤทธิ์ผล ซึ่งพิจารณารายละเอียดพบว่าพรรคที่มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจนจะมีสมรรถภาพในการสนองตอบความต้องการของประชาชนอย่างสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าพรรคที่ไม่มีมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน

ตารางที่ 41 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการจัดองค์การของพรรคการเมืองและสมรรถนะของพรรคการเมืองในการสนองตอบความต้องการของประชาชนในแง่ของการใช้เวลาหรือความพยายาม

การจัดองค์การของพรรคการเมือง	การใช้เวลาหรือความพยายามในการสนองตอบความต้องการของประชาชน	สถิติ	หมายเหตุ : สมมุติฐานมีความสัมพันธ์หรือไม่มีความสัมพันธ์	
(1) ไม่มีหรือมีสาขาพรรค		1.67	2	ไม่สัมพันธ์
(2) กระจายอำนาจไม่ทั่วถึงหรือทั่วถึง		7.82	6	" "
(3) ไม่มีวินัยหรือมีวินัย		4.81	6	" "
(4) ไม่ลงโทษหรือลงโทษทางวินัย		2.73	6	" "
(5) ไม่มีหรือมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ		11.55*	6	สัมพันธ์

หมายเหตุ (1) * หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่า บรรดาตัวแปรของการจัดองค์การทั้ง 5 ตัวแปรนั้นมีตัวแปรเพียงตัวเดียว (คือ การไม่มีหรือมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ) เท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชนในแง่ของการใช้เวลาหรือความพยายาม ซึ่งพิจารณารายละเอียด พบว่าพรรคที่มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบไว้อย่างชัดเจน จะมีสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชนได้สูงกว่า พรรคที่ไม่ได้มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบไว้อย่างชัดเจน

3.3 จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตัวแปรต้น) กับสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชน (ตัวแปรตาม)

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้งและสมรรถนะของพรรคการเมืองในการสนองตอบความต้องการของประชาชน ความสัมพันธ์ดังกล่าวได้แสดงไว้ในตารางข้างล่าง

ตารางที่ 42 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกตั้งและสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชนในแง่ของการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมาย

จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค :	สมรรถนะในการสนองตอบความต้องการ :	
	ตนเอง	ผู้อื่น
(1) ชาตไทย (มากที่สุด)	8 (22.1%)	30 (78.9%)
(2) ประชาธิปัตย์ (มาก)	6 (20.7%)	23 (79.3%)
(3) ประชากรไทย (น้อย)	8 (34.8%)	15 (65.2%)
(4) พลังธรรม (น้อยที่สุด)	4 (40%)	6 (60%)

หมายเหตุ $\chi^2 = 2.85, df. = 3$

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมิได้มีนัยสำคัญทางสถิติพอที่จะยอมรับได้ ดังนั้นสมมติฐานที่ว่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความสัมพันธ์กับสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชน ในของการสนองตอบความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมายใด จึงได้รับการปฏิเสธ

ตารางที่ 43 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกตั้ง และ
สมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชน ในแง่ของสัมฤทธิผล

	จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค :		
	ต่ำ	กลาง	สูง
(1) ชชาติไทย (มากที่สุด)	7 (21.9%)	19 (59.4%)	6 (18.8%)
(2) ประชาธิปัตย์ (มาก)	5 (19.2%)	12 (46.2%)	9 (34.6%)
(3) ประชากรไทย (น้อย)	4 (36.4%)	6 (54.5%)	1 (9.1%)
(4) พลังธรรม (น้อยที่สุด)	3 (37.5%)	4 (50%)	1 (12.5%)

หมายเหตุ $\chi^2 = 5.23$, $df. = 6$

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมิได้มีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่พอยอมรับได้ ดังนั้นสมมติฐานที่ว่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความสัมพันธ์กับสมรรถนะใน
การสนองตอบความต้องการของประชาชนในแง่ของความมีสัมฤทธิผลมากหรือน้อยจึงได้รับการ
ปฏิเสธ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 44 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้ง และสมรรถนะของพรรคการเมือง ในการสนองตอบความต้องการของประชาชน ในแง่ของการใช้เวลาหรือความพยายาม

	จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค : สมรรถนะในการสนองตอบความต้องการ		
	ต่ำ	กลาง	สูง
(1) ชาตไทย (มากที่สุด)	5(13.9%)	21(58.3%)	10(27.8%)
(2) ประชาธิปัตย์ (มาก)	3(11.1%)	9(33.3%)	15(55.6%)
(3) ประชากรไทย (น้อย)	7(33.3%)	12(57.1%)	2(9.6%)
(4) พลังธรรม (น้อยที่สุด)	2(25.0%)	5(62.5%)	1(12.5%)

หมายเหตุ $\chi^2 = 15.83^*$; $df. = 6$

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นั้นแสดงว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าว และ เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า พรรคที่มีจำนวนสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งมากกว่า จะมีสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชนมากกว่าพรรคที่มีจำนวนสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งน้อย หากพิจารณาจากด้านการใช้เวลาหรือความพยายาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.4 สถานภาพการเป็นพรรครัฐบาลหรือฝ่ายค้าน (ตัวแปรต้น) กับสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชน (ตัวแปรตาม)

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการเป็นพรรครัฐบาลหรือพรรคฝ่ายค้านและสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชน ความสัมพันธ์ดังกล่าวปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 45 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของพรรคและสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชนในแง่ของการสนองตอบความต้องการกลุ่มเป้าหมายใด

	สถานภาพของพรรค	สมรรถนะในการสนองตอบความต้องการ	
		ตนเอง	ผู้อื่น
(1)	รัฐบาล	14 (20.9%)	53 (79.1%)
(2)	ฝ่ายค้าน	12 (36.4%)	21 (63.6%)

หมายเหตุ $\chi^2 = 2.00, df. = 1$

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมิได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่พอยอมรับได้ ดังนั้นสมมุติฐานที่ว่าสถานภาพของพรรคการเมืองมีความสัมพันธ์กับสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย จึงได้รับการปฏิเสธ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของพรรคและสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชนในแง่ของสัมฤทธิ์ผล

	สถานภาพของพรรค :		
	สัมฤทธิ์ผลของสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการ ต่ำ	กลาง	สูง
(1) รัฐบาล	12 (20.7%)	31 (53.4%)	15 (25.9%)
(2) ฝ่ายค้าน	7 (36.8%)	10 (52.6%)	2 (10.5%)

หมายเหตุ $\chi^2 = 3.04$, $df. = 2$

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมิได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่พอยอมรับได้ ดังนั้นสมมุติฐานที่ว่าสถานภาพของพรรคที่เป็นพรรครัฐบาลหรือฝ่ายค้าน มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชนในแง่ของสัมฤทธิ์ผลจึงได้รับการปฏิเสธ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 47 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของพรรคกับระยะเวลาหรือความพยายามที่ใช้ในการสนองตอบความต้องการของประชาชน

สถานภาพของพรรค	การใช้เวลาหรือความพยายามในการสนองตอบความต้องการของประชาชน		
	ต่ำ	กลาง	สูง
(1) รัฐบาล	8 (12.7%)	30 (47.6%)	25 (39.7%)
(2) ฝ่ายค้าน	9 (31.0%)	17 (58.6%)	3 (10.4%)

หมายเหตุ $\chi^2 = 9.70^{**}$, $df. = 2$

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ดังนั้นสถานภาพของพรรคการเมืองจึงมีความสัมพันธ์กับสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชน หากพิจารณาจากแง่ของการใช้เวลาหรือความพยายาม ซึ่งเมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าพรรครัฐบาลมีสมรรถนะในการสนองตอบความต้องการของประชาชนสูงกว่าพรรคฝ่ายค้าน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย